

**AZ EURÓPAI UNIÓ
TANÁCSA**

**Brüsszel, 2013. december 23.
(OR. en)**

18167/13

**Intézményközi referenciaszám:
2013/0443 (COD)**

**ENV 1235
ENER 600
IND 388
TRANS 693
ENT 356
SAN 555
PARLNAT 325
CODEC 3086**

JAVASLAT

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Jordi AYET PUIGARNAU igazgató
Az átvétel dátuma:	2013. december 20.
Címzett:	Uwe CORSEPIUS, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2013) 920 final
Tárgy:	Javaslat – AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE egyes légköri szennyezőanyagok nemzeti kibocsátásainak csökkentéséről és a 2003/35/EK irányelv módosításáról

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a COM(2013) 920 final számú dokumentumot.

Melléklet: COM(2013) 920 final

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 18.12.2013
COM(2013) 920 final

2013/0443 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

**egyes léggöri szennyezőanyagok nemzeti kibocsátásainak csökkentéséről és a
2003/35/EK irányelv módosításáról**

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SWD(2013) 531 final}
{SWD(2013) 532 final}
{SWD(2013) 537 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

Háttér-információk – A javaslat okai és céljai

A 2001/81/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹ 2010-ig elérendő, éves nemzeti kibocsátási határértékeket állapított meg az egyes tagállamok számára a kén-dioxid (SO₂), a nitrogén-oxidok (NO_x), a metántól eltérő illékony szerves vegyületek (NMVOC) és az ammónia (NH₃) kibocsátásai tekintetében. E határértékek célja az volt, hogy Unió-szerte csökkenjen a levegőszennyezés mértéke és az emberi egészségre és környezetre gyakorolt káros hatása, valamint hogy teljesüljenek a Göteborgi Jegyzőkönyv² előírásai.

Mindezen követelményeket szükséges felülvizsgálni és aktualizálni a levegőszennyezettség miatt az Unióban még mindig fennálló rendkívül jelentős egészségügyi és környezeti kockázatok kezelése érdekében, valamint avégett, hogy az uniós jog összhangba kerüljön a Göteborgi Jegyzőkönyv 2012-es felülvizsgálatából eredő új nemzetközi kötelezettségekkel.

A hatások csökkentésének kívánt mértékét a levegőszennyezésről szóló, felülvizsgált tematikus stratégia³ rögzíti, mely aktualizálja a hosszú távú uniós célkitűzések, vagyis az olyan levegőminőség-szintek eléréséhez vezető utat, amelyek már nem gyakorolnak jelentős hatást és nem jelentenek kockázatot az emberi egészségre és a környezetre. Ez a javaslat a szóban forgó csökkentések elérésének egyik fő jogszabályi pillére.

Ez a javaslat nem csupán a további szükséges kibocsátáscsökkentésekkel foglalkozik, hanem az uniós levegőpolitikai keret végrehajtásának bizonyos hiányosságaival, valamint a kibocsátáscsökkentések, illetve a levegőminőség, az éghajlatváltozás és a biodiverzitás védelme közötti koordináció hatékonyabbá tételével is.

Tekintettel a 2001/81/EK irányelv szükséges módosításainak jellegére és mértékére, valamint a nagyobb következetesség és jogi egyértelműség igényére, a 2001/81/EK irányelv felülvizsgálata megköveteli hatályon kívül helyezését és egy új irányelv (ezen irányelv) elfogadását.

Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival és célkitűzéseivel

E kezdeményezés céljai összhangban vannak az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre irányuló „Európa 2020” stratégia célkitűzéseivel, és megerősítik azokat. E céloknak ösztönözniük kell innovációt, ezáltal támogatják a környezetbarát növekedést és az európai gazdaság versenyképességének fenntartását, segítik a kis szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való áttérést, megvédik Európa természeti tőkéjét és kamatoztatják azokat az előnyöket, amelyek Európa vezető szerepéből fakadnak az új, környezetbarát technológiák

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2001. október 23-i 2001/81/EK irányelve az egyes légköri szennyezők nemzeti kibocsátási határértékeiről (HL L 309., 2001.11.27., 22. o.).

² Az ENSZ Európai Gazdasági Bizottságának (ENSZ-EGB) a nagy távolságra jutó, országhatárokon áterjedő levegőszennyezésről szóló egyezményéhez csatolt, a savasodás, az eutrofizáció és a talajközeli ózon csökkentéséről szóló jegyzőkönyv (1999).

³ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a Tiszta levegőt Európának programról, COM(2013) [xxx].

terén.⁴ A hatékonyabb végrehajtás érdekében törekedni kell a meglévő politika egyszerűbbé és egyértelműbbé tételére, lehetőség szerint az intelligensebb szabályozás szellemében.⁵ Az új intézkedések bevezetése során ügyelni kell a kkv-k érdekeinek megóvására, összhangban a „gondolkozz először kicsiben” elvvel.⁶ Sikertelen megteremteni a közlekedés, az ipar, a mezőgazdaság és az éghajlatváltozás egymással összefonódó területei közötti koherenciát, valamint a megfelelő szintű forráshatékonyt.

2. AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

Konzultáció az érdekelttel

A felülvizsgálati folyamat az uniós és nemzetközi levegőminőség-értékelés, -ellenőrzés és -felügyelet több évtizedes tapasztalatára épített. A konzultációkban részt vett a jelenlegi politikai keret végrehajtásáért felelős tagállami hatóságok valamennyi adminisztratív szintje. Az átláthatóságot biztosítandó, 2011 júniusa és 2013 áprilisa között öt találkozóra került sor az érdekelt felekkel; ahol a résztvevők megtehették észrevételeiket. A találkozókról élő közvetítést adtunk az interneten, ezzel biztosítva a lehető legszélesebb körű részvételt. Ezzel párhuzamosan sor került további két nyilvános konzultációra 2011 végén, illetve 2013 elején: az első a meglévő levegőminőségi szakpolitikai keret erősségeit és gyengeségeit vettük górcső alá, a második – mely egy nyilvános internetes konzultáció volt valamennyi érdekelt bevonásával – azon főbb politikai opciókat vette sorra, amelyek a fennmaradó levegőminőségi problémákra kínálhatnak megoldást.⁷ A levegőszennyezés témakörében 2012-ben lakossági Eurobarometer-felmérés készült és került közzétételre.⁸ A Bizottság és az Európai Környezetvédelmi Ügynökség (EKÜ) szintén levezényelt egy levegőminőség-politikai kísérleti projektet: ennek során 12 európai város értékelte saját tapasztalatait a levegőpolitikai keret végrehajtásával kapcsolatosan.⁹

A hatásvizsgálat eredményei

A levegőminőségi szabályozásnak való teljes körű megfelelés akkor érhető el rövid és középtávon, ha a hangsúly a meglévő szakpolitika végrehajtására és a tagállami fellépésekre helyeződik. Ahhoz, hogy az Unió eleget tehessen a 2020-ra szóló, Göteborgi Jegyzőkönyv szerinti nemzetközi kötelezettségvállalásainak, a 2001/81/EK irányelvet felül kell vizsgálni; ennél szigorúbb csökkentési intézkedésekre azonban nincs szükség 2020-ig.

A 2030-ig tartó időszak tekintetében már más a helyzet. A fennmaradó egészségügyi és környezeti hatások kezelése lényegesen szigorúbb kibocsátáscsökkentési kötelezettségek vállalását követeli meg. 2030-ra nézve az egészségügyi hatások maximálisan megvalósítható mérséklésének 70%-os teljesítése az előnyben részesített opció, melynek ki kell egészülnie az eutrofizáció és a talajközeli ózon szintjének további csökkenésével. Ezek a

⁴ A Bizottság közleménye: Európa 2020 – az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája, COM(2010) 2020 végleges, 2010.3.3.

⁵ A Bizottság közleménye: Intelligens szabályozás az Európai Unióban, COM(2010) 543 végleges, 2010.10.8.

⁶ A Bizottság közleménye: „Gondolkozz előbb kicsiben!” Európai kisvállalkozói intézkedéscsomag: „Small Business Act”, COM(2008) 394 végleges, 2008.6.25.

⁷ A konzultáció során két kérdőívet használtunk: a nyilvánosságnak szánt rövidebb kérdéssorra 1934 személy válaszolt; a szakértők és érdekelt nagyobb lélegzetű kérdőívét 371-en töltötték ki. Lásd: http://ec.europa.eu/environment/consultations/air_pollution_en.htm

⁸ Az eredmények a 2013-as Eurobarometer-jelentésben olvashatók.

⁹ A részletes eredmény a 7/2013 EKÜ-jelentésben található.

kibocsátáscsökkentési kötelezettségek kijelölik a hosszú távú uniós célkitűzések megvalósítása felé vezető utat.

A Göteborgi Jegyzőkönyvben rögzített, 2020-ig teljesítendő kibocsátáscsökkentési kötelezettségvállalások végrehajtása nem jár az alapforgatókönyv szerinti megvalósuló uniós költségekkel. A 2030-ra vonatkozó új kibocsátáscsökkentési kötelezettségek azzal a céllal kerültek meghatározásra, hogy a levegőszennyezettség hatásainak a Tiszta levegőt Európának programról szóló közleményben előírt csökkenése 2030-ig megvalósuljon. A hatásvizsgálatban modellezésre került a kívánt csökkenés elérésének optimális módja; az optimális megoldás keresése a hat legfontosabb szennyezővel kapcsolatos nemzeti kibocsátáscsökkentési kötelezettségek meghatározásához vezetett. E kibocsátáscsökkentési kötelezettségek (a legóvatosabb becslések szerint is) 40 milliárd euróval fogják csökkenteni a levegőszennyezés teljes külső költségét, amely az alapforgatókönyv szerint 212 milliárd eurót tenne ki. Ez a csökkenés magában foglalja azt a több mint 2,8 milliárd eurós közvetlen gazdasági hasznot is, amelyből 1,85 milliárd euró a munkatermelékenység-veszteség, 600 millió euró az egészségügyi kiadások, 230 millió euró a terméshozam-veszteség és 120 millió euró az épített környezetet érő károk csökkenéséből származik. Mindez azzal a 3,3 milliárd eurós éves megfelelési költséggel vetendő össze, amely a külső költségmegtakarítások mintegy tizenketted részét teszi ki. Az alapforgatókönyv szerint 2030-ra 40%-kal csökkenének az egészségügyi terhek 2005-höz képest. Ez a javaslat további 12%-os csökkenés lehetőségét hordozza magában, ami 2005-tel összevetve már az összes egészségügyi teher 52%-os csökkenését jelentené. Ami az eutrofizációt illeti, ezen a téren a javaslat az alapforgatókönyvön túl további 50%-os javulást tenne lehetővé.

Az uniós nemzeti kibocsátási határérték rendszere szerinti metánkibocsátási határértékek alkalmazása költséghatékonyan csökkentené ezen kibocsátásokat, mindazonáltal ennek a szakmai törekvésnek összhangban kell lennie a 406/2009/EK európai parlamenti és tanácsi határozattal¹⁰. Mérsékelt adminisztratív költségek mellett alkalmazhatók lennének a hatékonyabb irányítást, valamint a nyomon követés és a jelentéstétel nemzetközi kötelezettségekkel való harmonizálását célzó rendelkezések is (az Unió egészét tekintve a kezdeti költségek mintegy 8 millió eurót, míg az éves költségek 3,5 millió eurót tennének ki).

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

A javaslat összefoglalása

A javaslat hatályon kívül helyezi a légszennyezőanyagok éves kibocsátásai felső határának megállapítására vonatkozó, 2001/81/EK irányelv szerinti jelenlegi uniós szabályozási rendszert, és annak helyébe lép. Biztosítja ugyanakkor, hogy a 2001/81/EK irányelv által az SO₂, az NO_x, az NMVOC és az NH₃ tekintetében a 2010 utáni időszakra meghatározott nemzeti kibocsátási határértékek 2020-ig érvényben maradjanak, valamint hogy 2020-tól és 2030-tól új nemzeti kibocsátáscsökkentési kötelezettségek kerüljenek meghatározásra az SO₂, az NO_x, az NMVOC, az NH₃, a finom szálló por (PM_{2,5}) és a metán (CH₄) tekintetében; ezenkívül 2025-ig köztes kibocsátási szinteket állapít meg a szóban forgó szennyezőanyagokra.

Az alábbiakban ismertetjük a fontosabb cikkek és mellékletek tartalmát:

¹⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. április 23-i 406/2009/EK határozata az üvegházhatású gázok kibocsátásának a 2020-ig terjedő időszakra szóló közösségi kötelezettségvállalásoknak megfelelő szintre történő csökkentésére irányuló tagállami törekvésekről (HL L 140., 2009.6.5., 136. o.).

Az 1., 2. és 3. cikk e javaslat tárgyát, alkalmazási körét és a javaslatban használt kulcsfogalmak meghatározását adja meg.

A 4. cikk értelmében, összefüggésben a II. melléklettel, a tagállamoknak korlátozniuk kell éves kibocsátásaikat az SO₂, az NO_x, az NMVOC, az NH₃, a PM_{2,5} és a CH₄ tekintetében, eleget téve a 2020 és 2030 utáni kibocsátáscsökkentési kötelezettségeiknek. Továbbá a tagállamoknak 2025-re egy lineáris csökkenési görbe alapján meghatározott szintre kell korlátozniuk az említett szennyezőanyagok éves kibocsátását, feltéve, hogy az intézkedésekkel járó költségek nem aránytalanok. A 4. cikk azt is rögzíti, mely kibocsátási források nem veendő figyelembe.

Az 5. cikk a tagállamok számára bizonyos rugalmassági rendelkezések alkalmazását teszi lehetővé a következőkre nézve (feltéve, hogy a Bizottság nem emel kifogást): a nemzetközi tengeri közlekedésből származó NO_x-, SO₂- és PM_{2,5}-kibocsátások csökkenésének elszámolása (bizonyos körülmények között); a CH₄-re vonatkozó kibocsátáscsökkentési kötelezettség közös teljesítése; kiigazított emissziókataszterekre vonatkozó javaslatok (kivéve a CH₄-et) olyan esetekben, amikor a kötelezettség nem teljesítésének háttérében az emissziókataszter összeállításának javított módszere áll.

A 6. cikk előírja a tagállamok számára nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programok kidolgozását, végrehajtását, valamint rendszeres aktualizálását annak megadásával, hogy miként teljesíthetők a kibocsátáscsökkentési kötelezettségek. A nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programoknak tartalmazniuk kell legalább a III. melléklet 2. részében foglalt adatokat, valamint információkat a feketekorom-kibocsátások csökkentéséről, továbbá a III. melléklet 1. részének megfelelő konkrét intézkedéseket írhatnak elő annak érdekében, hogy mérséklődjenek a mezőgazdasági ágazat PM_{2,5}- és NH₃-kibocsátásai. A nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programoknak, melyeket az általános levegőminőségi szakpolitikai keret összefüggésében kell kidolgozni, tartalmazniuk kell ezen kívül az intézkedések kiválasztását alátámasztó elemzésekkel kapcsolatos tájékoztatást is. A programokat véglegesítésük előtt a tagállamok nyilvános konzultációra bocsátják. E célból a 16. cikk oly módon módosítja a 2003/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet¹¹, hogy az a nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programokra is vonatkozzon.

A 7. cikk, összefüggésben az I. melléklettel, előírja a tagállamok számára a légszennyező kibocsátások nyomon követését, illetve ezzel párhuzamosan – az LRTAP Egyezmény keretében elfogadott és a IV. mellékletben részletesebben meghatározott kötelezettségekkel és iránymutatásokkal összhangban – nemzeti emissziókataszterek és előrejelzések készítését és aktualizálását, melyeket egy tájékoztató kataszterjelentésnek is kísérnie kell. Az 5. cikk szerinti rugalmassági rendelkezéseket alkalmazó tagállamoknak az erre vonatkozó információt meg kell adniuk a tájékoztató kataszterjelentésben vagy egy külön jelentésben.

A 8. cikk értelmében a tagállamok az V. mellékletben meghatározott módszerekkel, amennyire lehetséges, nyomon követik a levegőszennyezés vízi és szárazföldi ökoszisztémákra gyakorolt káros hatásait. Ehhez a tagállamok igénybe vehetik az egyéb uniós eszközökkel létrehozott nyomonkövetési rendszereket.

¹¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2003. május 26-i 2003/35/EK irányelve a környezettel kapcsolatos egyes tervek és programok kidolgozásánál a nyilvánosság részvételéről, valamint a nyilvánosság részvétele és az igazságszolgáltatáshoz való jog tekintetében a 85/337/EGK és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 156., 2003.6.25., 17. o.).

A 9. cikk előírja a tagállamok számára, hogy az I. mellékletben meghatározott határidőn belül meg kell küldeniük a Bizottságnak nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programjukat, annak esetleges aktualizálásait, valamint a 7. és 8. cikk szerinti valamennyi nyomkövetési információt. A Bizottság az Európai Környezetvédelmi Ügynökség és a tagállamok segítségével rendszeresen ellenőrzi a nemzeti emissziókataszterek jelentett adatainak pontosságát és teljességét.

A 10. cikk arról rendelkezik, hogy a Bizottságnak ötévente jelentést kell készítenie ezen irányelv végrehajtásáról, ideértve a 4. cikk (2) bekezdésének alkalmazását is, amely 2025-re megállapított köztes kibocsátási szintről rendelkezik.

A 11. cikk az e javaslat értelmében összegyűjtött és feldolgozott adatok rendszeres és aktív, elektronikus úton történő terjesztését szorgalmazza, és ebben az összefüggésben az uniós jogban – többek között a 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben¹² – meghatározott előírásokra hivatkozik.

A 12. cikk a Bizottság és a tagállamok harmadik országokkal és nemzetközi szervezetekkel való együttműködését szorgalmazza a levegőszennyező kibocsátások további és hatékonyabb, globális szintű kezelése érdekében.

A 13. cikk meghatározza a 6. cikk (7) bekezdése, a 7. cikk (9) bekezdése és a 8. cikk (3) bekezdése szerinti eljárás gyakorlati módozatait, amelynek célja az I., a III. (1. rész), a IV. és az V. mellékletet – felhatalmazáson alapuló jogi aktusok által – hozzáigazítani a műszaki és tudományos fejlődéshez.

A 14. cikk arra a vizsgálóbizottsági eljárásra vonatkozik, amelyet a Bizottságnak alkalmaznia kell az 5. cikk (6) bekezdése és a 6. cikk (9) bekezdése szerinti végrehajtási jogi aktusok megalkotására, valamint meghatározza, hogy a 2008/50/EK irányelv 29. cikkével létrehozott meglévő bizottságot kell igénybe venni.

A 15., 17. és 19. cikk a javaslat értelmében elfogadott nemzeti előírások megsértése esetén alkalmazandó szankciókról, a hatályba lépésről és a javaslatban szereplő rendelkezések tagállami jogba való átültetéséről rendelkezik.

A 18. cikk a 2001/81/EK irányelv hatályon kívül helyezését érinti, egyszersmind előírja, hogy az abban meghatározott nemzeti kibocsátási határértékeket továbbra is alkalmazni kell 2019. december 31-ig.

A VI. melléklet a megfelelési táblázatot tartalmazza.

Jogalap

Mivel a javaslat elsődleges célja a környezet védelme az EUMSZ 191. cikkének megfelelően, a javaslat jogalapja az EUMSZ 192. cikkének (1) bekezdése.

¹² Az Európai Parlament és a Tanács 2003. január 28-i 2003/4/EK irányelve a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről és a 90/313/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 41., 2003.2.14., 26. o.).

A szubszidiaritás és az arányosság elve, a jogi aktus típusának megválasztása

A szubszidiaritás elve alkalmazandó, mivel a javaslat nem tartozik az Unió kizárólagos hatáskörébe.

A tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani a javaslat célkitűzéseit. Az Unióban továbbra is fennálló, levegőminőséget befolyásoló jelentős hatások kezelése érdekében az egyes tagállamoknak csökkenteniük kell szennyezőanyag-kibocsátásaikat, az Európa-szerte alkalmazott csökkentési intézkedések azonban csak uniós szinten koordinálhatók költséghatékonyan. A meghatározott kibocsátáscsökkentési kötelezettségek nemcsak a nemzeti kibocsátások belföldi hatásait veszik figyelembe, de a határokon átnyúló hatásokat is.

A javaslat célja uniós szintű fellépéssel hatékonyabban megvalósítható. A 2001/81/EK irányelv kibocsátáscsökkentési célokat és végrehajtási minimumkövetelményeket határoz meg, ugyanakkor a csökkentési intézkedések optimális kombinációjának megválasztását tagállami hatáskörbe utalja. Ez a javaslat ugyanezt az elvet követi, és tovább harmonizálja a nemzeti programokra, valamint a légszennyezőanyag-kibocsátás nyomon követésére és jelentésére vonatkozó követelményeket, egyszersmind orvosolva a 2001/81/EK irányelv hiányosságait, valamint eleget téve az LRTAP Egyezmény és annak jegyzőkönyvei keretében vállalt nemzetközi kötelezettségeknek. Noha a mezőgazdasági ágazat tekintetében a javaslat előírja a kibocsátási forrásoknál történő korlátozást, a tagállamok eltekinthetnek ettől, ha a vonatkozó kibocsátáscsökkentési kötelezettség e nélkül is teljesíthető.

Ez a javaslat ezért megfelel a szubszidiaritás elvének.

A választott jogi eszköz az irányelv, mivel a javaslat célokat és kötelezettségeket határoz meg, ugyanakkor elegendő mozgásteret biztosít a tagállamoknak a megfelelést szolgáló intézkedések megválasztása és azok részletes végrehajtása terén. A javaslat ezért megfelel az arányosság elvének.

4. KÖLTSÉGVETÉSI HATÁSOK

Az irányelv, mely a meglévő költségvetés alapján kerül végrehajtásra, nem befolyásolja a többéves pénzügyi keretet.

5. OPCIONÁLIS ELEMEEK

Magyarázó dokumentumok

A Bizottság úgy ítéli meg, hogy az irányelv átültetésével kapcsolatos információk minőségének javítása magyarázó dokumentumok benyújtását igényli a következő okokból:

Az irányelv hiánytalan és szabályszerű átültetése döntő fontosságú ahhoz, hogy célkitűzései (vagyis az emberi egészség és a környezet védelme) teljesüljenek. Tekintettel arra, hogy egyes tagállamok már szabályozzák a levegőszennyező anyagok kibocsátását, ezen irányelv átültetése vélhetően nem egyetlen jogszabállyal történne, hanem különféle módosításokkal és a megfelelő területeket érintő új javaslatokkal. Emellett az irányelv végrehajtása sok esetben erősen decentralizált módon történik, hiszen alkalmazását – sőt, bizonyos tagállamokban átültetését is – regionális és helyi szintű hatóságok végzik.

Az említett tényezők növelik az irányelv helytelen átültetésének és végrehajtásának kockázatát, és a Bizottság számára megnehezítik az uniós jog alkalmazásának nyomon követésével kapcsolatos feladatokat. A felülvizsgált irányelv átültetésére vonatkozó egyértelmű információk rendelkezésre állása ezért rendkívül fontos a nemzeti jogszabályok és az irányelv közötti megfelelés biztosításához.

A magyarázó dokumentumok összeállítása adminisztrációs többletterhet jelenthet azon tagállamok számára, amelyek nem minden esetben dolgoznak így. Ugyanakkor az esetleges adminisztrációs többletterh arányban áll az elérni kívánt céllal, vagyis az irányelv hatékony átültetésének és célkitűzései maradéktalan elérésének biztosításával.

A fentiek miatt indokolt arra kérni a tagállamokat, hogy az átültető intézkedések bejelentésével együtt nyújtsanak be egy vagy több olyan dokumentumot is, amelyek megmagyarázzák az irányelv rendelkezései és a nemzeti átültető aktusok megfelelő részei közötti összefüggéseket.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

**egyes légköri szennyezőanyagok nemzeti kibocsátásainak csökkentéséről és a
2003/35/EK irányelv módosításáról**

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹³,

tekintettel a Régiók Bizottsága véleményére¹⁴,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az elmúlt 20 évben jelentős előrelépés történt az Unióban az emberi eredetű légköri kibocsátások és a levegőminőség területén a célzott uniós szakpolitikának, többek között a levegőszennyezésről szóló tematikus stratégiára vonatkozó bizottsági közleménynek¹⁵ köszönhetően. A 2001/81/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁶ döntően hozzájárult ehhez a fejlődéshez a kén-dioxid (SO₂), a nitrogén-oxidok (NO_x), az ammónia (NH₃), valamint a metántól eltérő illékony szerves vegyületek (NMVOC) 2010-től érvényes teljes éves kibocsátási határértékeinek meghatározásával. Ennek eredményeként 1990 és 2010 között az SO₂ esetében 82%-kal, az NO_x esetében 47%-kal, az NMVOC esetében 56%-kal, míg az NH₃ esetében 28%-kal csökkent a kibocsátás. Ugyanakkor, amint arra a „Tiszta levegőt Európának” programról szóló közlemény (a levegőszennyezésről szóló, felülvizsgált tematikus stratégia)¹⁷

¹³ HL C , , . o.

¹⁴ HL C , , . o.

¹⁵ A Bizottság 2005. szeptember 21-i közleménye a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek – Tematikus stratégia a levegőszennyezésről, COM(2005) 446 végleges.

¹⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2001. október 23-i 2001/81/EK irányelve az egyes légköri szennyezők nemzeti kibocsátási határértékeiről (HL L 309., 2001.11.27., 22. o.).

¹⁷ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a Tiszta levegőt Európának programról, COM(2013) [xxx].

rámutatott, továbbra is jelentős káros hatások és kockázatok fenyegetik a környezetet és az emberi egészséget.

- (2) A hetedik környezetvédelmi cselekvési program¹⁸ megerősíti az Unió hosszú távú levegőpolitikai célkitűzéseit, amelyek értelmében olyan levegőminőség-szintet kell elérni, amely már nem gyakorol jelentős káros hatást, és így többé nem jelent kockázatot az emberi egészségre és a környezetre; továbbá szorgalmazza a jelenlegi uniós levegőminőségi szabályozás maradéktalan betartását, a 2020 utáni stratégiai célok és cselekvések meghatározását, valamint az erőfeszítések fokozását olyan területeken, ahol az ökoszisztémák és a lakosság a levegőszennyező anyagok nagy koncentrációjának vannak kitéve; megerősíti továbbá a levegőminőségi szabályozás és a kifejezetten az éghajlatváltozással és a biodiverzitás megőrzésével összefüggő uniós szakpolitikai célkitűzések közötti szinergiákat.
- (3) A levegőszennyezésről szóló, felülvizsgált tematikus stratégia célkitűzéseket határoz meg a 2030-ig tartó időszakra vonatkozóan, kijelölve a hosszú távú uniós célkitűzések eléréséhez vezető utat.
- (4) A tagállamok és az Unió részes felei az Egyesült Nemzetek Európai Gazdasági Bizottsága nagy távolságra jutó, országhatárokon áttérjedő levegőszennyezésről szóló 1979. évi egyezményének (LRTAP Egyezmény)¹⁹, valamint ezen egyezmény számos jegyzőkönyvének, többek között a savasodás, az eutrofizáció és a talajközeli ózon csökkentéséről szóló 1999. évi Göteborgi Jegyzőkönyvnek.
- (5) A 2020-as és az azt követő évekre vonatkozóan a(z)[xxxx/xxxx/EU] tanácsi határozattal²⁰ elfogadott, felülvizsgált Göteborgi Jegyzőkönyv a 2005-ös év alapul vételével minden részes fél számára új kibocsátáscsökkentési kötelezettségeket határozott meg az SO₂, az NO_x, az NH₃, az NMVOC és a finom szálló por (PM_{2,5}) tekintetében, előmozdítva a feketekorom-kibocsátás csökkentését, a levegőszennyező anyagok koncentrációjának és ülepedésének emberi egészségre és környezetre gyakorolt káros hatásairól szóló információk összegyűjtését és tárolását, valamint az LRTAP Egyezmény hatálya alá tartozó hatásorientált programokban való részvételt.
- (6) A nemzeti kibocsátási határértékeknek a 2001/81/EK irányelvben meghatározott rendszerét ezért felül kell vizsgálni, összhangba hozva azt az Unió és a tagállamok nemzetközi kötelezettségvállalásaival.
- (7) A tagállamoknak oly módon kell végrehajtaniuk ezt az irányelvet, amely – a savasító és eutrofizáló anyagok levegővel való közvetítésének és az ózon általi levegőszennyezés szintjének az LRTAP Egyezményben meghatározott kritikus terhelés és szint alá történő csökkentése révén – hatékonyan hozzájárul az Unió hosszú távú levegőminőségi célkitűzéseinek megvalósításához, összhangban az Egészségügyi

¹⁸ Javaslat: az Európai Parlament és a Tanács határozata a 2020-ig tartó időszakra szóló általános uniós környezetvédelmi cselekvési programról. „Jólét bolygónk felélése nélkül”, COM(2012) 710, 2012.11.29.

¹⁹ A Tanács 2003. június 13-i 2003/507/EK határozata az Európai Közösségnek a nagy távolságra jutó, országhatárokon áttérjedő levegőszennyezésről szóló 1979. évi egyezményhez csatolt, a savasodás, az eutrofizáció és a talajközeli ózon csökkentéséről szóló jegyzőkönyvhöz való csatlakozásáról (HL L 179., 2003.7.17., 1. o.).

²⁰ A Tanács 2013/xxxx/EU határozata a nagy távolságra jutó, országhatárokon áttérjedő levegőszennyezésről szóló 1979. évi egyezményhez csatolt, a savasodás, az eutrofizáció és a talajközeli ózon csökkentéséről szóló 1999. évi jegyzőkönyv módosításának elfogadásáról (HL L, , . o.).

Világszervezet iránymutatásaival és az Unió biodiverzitási és ökoszisztéma-védelmi célkitűzéseivel.

- (8) Ezen irányelvnek elő kell segítenie továbbá, hogy a rövid távú éghajlat-befolyásolók kibocsátásának csökkentésével, valamint a levegőminőség globális szintű javításával elérhetővé váljanak az uniós jogi szabályozásban meghatározott levegőminőségi célok, és mérséklődjenek az éghajlatváltozás hatásai.
- (9) A tagállamoknak meg kell felelniük az ezen irányelvben 2020-ra és 2030-ra meghatározott kibocsátáscsökkentési kötelezettségeknek. Annak érdekében, hogy a 2030-as kötelezettségek teljesítése felé tett előrehaladást bizonyítsák, a tagállamoknak 2025-ig köztes kibocsátási szinteket kell elérniük, amelyek egy lineáris csökkenési görbe mentén kerülnek meghatározásra a 2020-as kibocsátási szintek és a 2030-ra meghatározott kibocsátáscsökkentési kötelezettségek szintje között, feltéve, hogy az ezen intézkedésekkel járó költségek nem aránytalanok. Amennyiben a fentiek szerint a kibocsátások korlátozása nem érhető el 2025-ig, a tagállamoknak ezt indokolniuk kell az ezen irányelvben előírt jelentéseikben.
- (10) Az LRTAP Egyezmény keretében egyes tagállamok úgy döntöttek, hogy a kibocsátási határértékeket a közlekedési ágazat tüzelőanyag-fogyasztása alapján határozzák meg. Ez az energiafogyasztás összessége és a vonatkozó statisztikák koherenciájának rovására ment, mind a szóban forgó tagállamok, mind az Unió esetében. Éppen ezért, mivel közös és egységes alapot kell biztosítani valamennyi tagállam és az Unió egésze számára, ez az irányelv a nemzeti energiafogyasztás és tüzelőanyag-eladás alapján határozza meg a jelentéstételi előírásokat és a kibocsátáscsökkentési kötelezettségeket, tovább erősítve ily módon a koherenciát az éghajlatváltozással és az energiával kapcsolatos uniós jogszabályokkal.
- (11) A nemzeti kibocsátáscsökkentési kötelezettségek és a köztes kibocsátási szintek költséghatékony teljesítésének elősegítése érdekében a tagállamok részére lehetővé kell tenni a nemzetközi tengeri közlekedésből származó kibocsátások csökkentésének figyelembevételét, amennyiben az ebben az ágazatban keletkezett kibocsátás csekélyebb mértékű, mint amekkora az uniós jogi normák, köztük a tüzelőanyagok kéntartalmára vonatkozóan az 1999/32/EK irányelvben²¹ szereplő előírások betartásából adódó kibocsátás lenne. A tagállamok számára biztosítani kell annak lehetőségét is, hogy a metán (CH₄) tekintetében közösen teljesítsék kötelezettségeiket és a köztes kibocsátási szinteket, valamint hogy ennek érdekében alkalmazzák a 406/2009/EK európai parlamenti és tanácsi határozatot²². A nemzeti kibocsátási határértékeknek, a kibocsátáscsökkentési kötelezettségeknek és a köztes kibocsátási szinteknek való megfelelés ellenőrzése érdekében a tagállamok a kibocsátásokkal kapcsolatos tudományos ismeretek bővüléséhez és módszerek fejlődéséhez igazíthatják nemzeti emissziókatasztereiket. Amennyiben az ezen irányelv szerinti feltételek nem teljesülnek, a Bizottság kifogást emelhet a tagállamok által igénybe vett rugalmassági rendelkezések bármelyike ellen.

²¹ A Tanács 1999. április 26-i 1999/32/EK irányelve az egyes folyékony tüzelőanyagok kéntartalmának csökkentéséről, valamint a 93/12/EGK irányelv módosításáról (HL L 121., 1999.5.11., 13. o.).

²² Az Európai Parlament és a Tanács 2009. április 23-i 406/2009/EK határozata az üvegházhatású gázok kibocsátásának a 2020-ig terjedő időszakra szóló közösségi kötelezettségvállalásoknak megfelelő szintre történő csökkentésére irányuló tagállami törekvésekről (HL L 140., 2009.6.5., 136. o.).

- (12) A tagállamoknak a levegőszennyezés csökkentésére irányuló nemzeti programokat kell elfogadniuk és végrehajtaniuk annak érdekében, hogy teljesítsék kibocsátáscsökkentési kötelezettségeiket és elérjék a köztes kibocsátási szinteket, valamint hatékonyan hozzájáruljanak az uniós levegőminőségi célkitűzések eléréséhez. E célból a tagállamoknak figyelembe kell venniük a kibocsátáscsökkentés szükségességét azon övezetekben és agglomerációs területeken, ahol rendkívül magas a levegőszennyező anyagok koncentrációja és/vagy amelyek jelentősen hozzájárulnak más – akár szomszédos országokban lévő – övezetek és agglomerációk levegőszennyezéséhez. A levegőszennyezés-csökkentő nemzeti programoknak ezért elő kell segíteniük a 2008/50/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²³ 23. cikke szerinti levegőminőségi tervek sikeres végrehajtását.
- (13) A fő szennyezőforrásokból származó légköri NH₃- és PM_{2,5}-kibocsátások csökkentése érdekében a levegőszennyezés-csökkentő nemzeti programoknak magukban kell foglalniuk a mezőgazdasági ágazatban alkalmazandó intézkedéseket is. A tagállamok részére biztosítani kell annak lehetőségét, hogy különleges nemzeti adottságok esetén az ezen irányelvben meghatározottaktól eltérő, de azonos szintű környezeti teljesítménnyel járó intézkedéseket hajtsanak végre.
- (14) A levegőszennyezés-csökkentő nemzeti programokat rendszeresen aktualizálni kell, ideértve a szakpolitikák és intézkedések kiválasztásához alapul szolgáló elemzéseket is.
- (15) Annak érdekében, hogy a tagállamok megfelelő információkon alapuló levegőszennyezés-csökkentő nemzeti programokat dolgozhassanak ki, és azokat optimális módon aktualizálhassák, minden lehetséges szinten konzultációt kell folytatniuk a nyilvánossággal és az illetékes hatóságokkal a programokról és azok frissítéséről, még a szakpolitikákról és intézkedésekről szóló döntés meghozatala előtt. A tagállamoknak az uniós és nemzetközi jogi szabályozás követelményeivel összhangban, ideértve az országhatáron áterjedő környezeti hatások vizsgálatáról szóló 1991. évi espoo-i egyezményt és annak a stratégiai környezeti vizsgálatról szóló, a Tanács által jóváhagyott²⁴ jegyzőkönyvét (Kijev, 2003), határokon átnyúló konzultációkat kell folytatniuk olyan esetekben, amikor programjaik végrehajtása hatással lehet egy másik ország levegőminőségére.
- (16) A tagállamoknak emissziókatasztereket, előrejelzéseket és tájékoztató kataszterjelentéseket kell készíteniük és küldeniük valamennyi, ezen irányelv hatálya alá eső levegőszennyező anyag tekintetében, lehetővé téve ezzel, hogy az Unió teljesítse az LRTAP Egyezmény és annak jegyzőkönyvei szerinti jelentéstételi kötelezettségét.
- (17) A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a nemzeti emissziókatasztereikről, előrejelzéseikről és tájékoztató kataszterükről a Bizottságnak megküldött jelentéseik maradéktalanul összhangban legyenek az LRTAP Egyezmény szerinti jelentéseikkel, fenntartva ezzel az Unió egészében a teljes körű egységességet.

²³ Az Európai Parlament és a Tanács 2008. május 21-i 2008/50/EK irányelve a környezeti levegő minőségéről és a Tiszta Levegőt Európának elnevezésű programról (HL L 152., 2008.6.11., 1. o.).

²⁴ A Tanács 2008. október 20-i 2008/871/EK határozata az országhatáron áterjedő környezeti hatások vizsgálatáról szóló, 1991-ben aláírt espoo-i ENSZ–EGB-egyezményhez kapcsolódó, a stratégiai környezeti vizsgálatról szóló jegyzőkönyvnek az Európai Közösség nevében történő jóváhagyásáról (HL L 308., 2008.11.19., 33. o.).

- (18) Az ezen irányelvben meghatározott nemzeti kibocsátáscsökkentési kötelezettségek hatékonyságának értékelése érdekében a tagállamoknak, amennyiben ez kivitelezhető, nyomon kell követniük és jelenteniük kell az ilyen csökkentések hatásait a szárazföldi és vízi ökoszisztémákra nézve, az e hatásokra vonatkozó, nemzetközileg megállapított iránymutatásokkal összhangban.
- (19) A 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek²⁵ megfelelően a tagállamok kötelesek az információkat aktívan és módszeresen elektronikus úton terjeszteni.
- (20) A 2003/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet²⁶ módosítani szükséges annak érdekében, hogy biztosítva legyen ezen irányelv összhangja a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló 1998-as Aarhusi Egyezményvel.
- (21) A műszaki haladás figyelembevétele érdekében a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az I. mellékletben meghatározott jelentéstételi iránymutatások, valamint a III. melléklet 1. része, a IV. melléklet és az V. melléklet módosítására a műszaki haladás eredményeihez való hozzáigazítás céljából. Különösen fontos, hogy előkészítő munkája során a Bizottság megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A Bizottságnak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és kidolgozása során biztosítani kell az Európai Parlament és a Tanács részére a releváns dokumentumok egyidejű, kellő időben történő és megfelelő átadását.
- (22) Ezen irányelv egységes végrehajtási feltételeinek biztosítása érdekében végrehajtási hatásköröket kell ruházni a Bizottságra. Ezeket a hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek²⁷ megfelelően kell gyakorolni.
- (23) A tagállamoknak meg kell állapítaniuk az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén kiszabandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és biztosítaniuk kell azok alkalmazását. A szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.
- (24) Tekintettel a 2001/81/EK irányelvet érintő módosítások jellegére és mértékére, a szóban forgó irányelvet a fokozottabb jogbiztonság, jogi egyértelműség, átláthatóság és szabályozási egyszerűség miatt másikkal kell felváltani. A levegőminőség javulásának folyamatossága érdekében a tagállamoknak mindaddig be kell tartaniuk a 2001/81/EK irányelvben meghatározott nemzeti kibocsátási határértékeket, amíg az ezen irányelv szerinti új nemzeti kibocsátáscsökkentési kötelezettségek 2020-ban alkalmazandóvá nem válnak.

²⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2003. január 28-i 2003/4/EK irányelve a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről és a 90/313/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 41., 2003.2.14., 26. o.).

²⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2003. május 26-i 2003/35/EK irányelve a környezettel kapcsolatos egyes tervek és programok kidolgozásánál a nyilvánosság részvételéről, valamint a nyilvánosság részvétele és az igazságszolgáltatáshoz való jog tekintetében a 85/337/EGK és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 156., 2003.6.25., 17. o.).

²⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelete a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- (25) Mivel ezen rendelet céljait, nevezetesen az emberi egészség és a környezet magas szintű védelmének biztosítását a tagállamok egyedül nem tudják kielégítően megvalósítani, ugyanakkor a levegőszennyezés határokon átnyúló jellege miatt ez uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően intézkedéseket hozhat. Az említett cikkben meghatározott arányosság elvével összhangban ez az irányelv nem lépi túl az említett cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (26) A magyarázó dokumentumokról szóló 2011. szeptember 28-i együttes tagállami és bizottsági politikai nyilatkozatnak²⁸ megfelelően a tagállamok vállalták, hogy indokolt esetben az átvett intézkedéseikről szóló értesítéshez mellékelnek egy vagy több, az irányelv egyes elemei és az azt átvett nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot magyarázó dokumentumot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó az ilyen dokumentum(ok) megküldését indokoltnak tekinti.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy

Ezen irányelv a savasodást és az eutrofizációt okozó szennyezőanyagok, az ózon előanyagai, az elsődleges szálló por, a másodlagos szálló por előanyagai, valamint egyéb levegőszennyező anyagok légköri kibocsátásának határértékeit határozza meg a tagállamok számára, továbbá előírja nemzeti levegőszennyeződés-csökkentő programok kidolgozását, elfogadását és végrehajtását, valamint rendelkezik a szennyező kibocsátásoknak és azok hatásainak nyomon követéséről és jelentéséről.

2. cikk

Alkalmazási kör

Ezen irányelv az I. mellékletben említett szennyezőanyagok azon kibocsátásaira alkalmazandó, amelyek forrásai a tagállamok területén, kizárólagos gazdasági övezeteiben és környezetszennyezés-ellenőrzési térségeiben találhatók.

3. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „kibocsátás”: valamely anyag pontszerű vagy diffúz forrásból történő kijuttatása a légkörbe;
2. „az ózon előanyagai”: nitrogén-oxidok, a metántól eltérő illékony szerves vegyületek, a metán és a szén-monoxid;

²⁸ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

3. „levegőminőségi célkitűzések”: a 2008/50/EK és a 2004/107/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben²⁹ meghatározott, levegőminőséggel kapcsolatos határértékek, célértékek és expozíciókoncentrációra vonatkozó kötelezettségek.
4. „nitrogén-oxidok” (NO_x): nitrogéntartalmú oxidok és nitrogén-dioxid, nitrogén-dioxidként kifejezve;
5. „a metántól eltérő illékony szerves vegyületek” (NMVOC): emberi tevékenységből származó minden olyan szerves vegyület a metán kivételével, amely napfény hatására a nitrogén-oxidokkal történő reakciója során fotokémiai oxidánsokat képes előállítani;
6. „PM_{2,5}”: a szálló por azon része, amely 50%-os hatásfokkal átjut a PM_{2,5} mintavételének és mérésének referenciamódszerére az EN 14907-es szabványban meghatározott 2,5 µm aerodinamikai átmérőjű méretszelektív szűrőn;
7. „nemzeti kibocsátáscsökkentési kötelezettség”: valamely anyag tekintetében a kibocsátás csökkentésére tett vállalás a bázisévben (2005) keletkezett összes kibocsátás és a tárgyévben keletkezett összes kibocsátás százalékos arányával kifejezett mértékben, amely mértéket a tagállam nem lépheti túl;
8. „le- és felszállási ciklus”: egy légi járműnek a futópályára való ki- és az onnan való visszagurulását, a felszállást, az emelkedést, a megközelítést, a leszállást, valamint a légi jármű által 3000 láb magasság alatt végzett minden más műveletet magában foglaló ciklus;
9. „nemzetközi tengeri közlekedés”: bármilyen lobogó alatt közlekedő, halászhajóktól eltérő vízi közlekedési eszközök tengeri és parti vizeket érintő, egyik országból induló és egy másik országba vezető útjainak összessége;
10. „kibocsátás-ellenőrzési terület”: a hajókról történő szennyezés megelőzéséről szóló nemzetközi (MARPOL-) egyezmény VI. mellékletének megfelelően meghatározott különleges tengeri terület;
11. „szennyezés-ellenőrzési övezet”: a parti tenger szélességének mérésére szolgáló alapvonalaktól számított legfeljebb 200 tengeri mérföldes határig terjedő tengeri terület, amelyet a tagállam a hajókról származó szennyezésnek az alkalmazandó nemzetközi szabályokkal és normákkal összhangban lévő megelőzésére, csökkentésére és ellenőrzésére jelölt ki;
12. „fekete korom”: széntartalmú szálló por, amely elnyeli a fényt.

4. cikk

Nemzeti kibocsátáscsökkentési kötelezettségek

- (1) A II. mellékletben meghatározott, 2020-tól és 2030-tól alkalmazandó nemzeti kibocsátáscsökkentési kötelezettségekkel összhangban a tagállamoknak korlátozniuk

²⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 2004. december 15-i 2004/107/EK irányelve a környezeti levegőben található arzénról, kadmiumról, higanyról, nikkelről és policiklusos aromás szénhidrogénekéről (HL L 23., 2005.1.26., 3. o.).

kell legalább a kén-dioxid (SO₂), a nitrogén-oxidok (NO_x), a metántól eltérő illékony szerves vegyületek (NMVOC), az ammónia (NH₃), a szálló por (PM_{2,5}) és a metán (CH₄) emberi eredetű éves kibocsátását.

- (2) Az (1) bekezdés sérelme nélkül, a tagállamok megtesznek minden szükséges, de aránytalanul magas költségekkel nem járó intézkedést annak biztosítására, hogy 2025-ig korlátozzák az SO₂, az NO_x, az NMVOC, az NH₃, a PM_{2,5} és a CH₄ emberi eredetű kibocsátásait. Az említett kibocsátások szintjei a tüzelőanyag-eladások alapján, egy lineáris csökkenési görbe mentén kerülnek meghatározásra a 2020-as kibocsátási szintek és a 2030-ra meghatározott kibocsátáscsökkentési kötelezettségek szintje között.

Amennyiben a megállapított görbével összhangban a kibocsátások korlátozása nem érhető el 2025-ig, a tagállamoknak ezt indokolniuk kell a Bizottságnak a 9. cikknek megfelelően benyújtott jelentéseikben.

- (3) Az (1) és (2) bekezdésnek való megfelelés során nem kell tekintettel lenni az alábbi kibocsátásokra:
- (a) a repülőgépek le- és felszállási ciklusán túli kibocsátások;
 - (b) a Kanári-szigeteken, Franciaország tengerentúli megyéiben, Madeirán és az Azori-szigeteken keletkező kibocsátások;
 - (c) a b) pont szerinti területekre irányuló és onnan kiinduló nemzeti tengeri közlekedésből származó kibocsátások;
 - (d) az 5. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül a nemzetközi tengeri közlekedésből származó kibocsátások.

5. cikk

Rugalmassági rendelkezések

- (1) A 4. cikk (2) bekezdésével összhangban 2025-re meghatározott köztes kibocsátási szinteknek és a II. mellékletben az NO_x, az SO₂ és a PM_{2,5} tekintetében meghatározott, 2030-tól alkalmazandó nemzeti kibocsátáscsökkentési kötelezettségeknek való megfelelés érdekében a tagállamok a nemzetközi tengeri közlekedés NO_x-, SO₂- és PM_{2,5}-kibocsátásaiban elért csökkenést figyelembe vehetik az ugyanabban az évben más forrásokból származó NO_x-, SO₂- és PM_{2,5}-kibocsátások mértékének meghatározásakor, feltéve, hogy a tagállamok:
- (a) a kibocsátáscsökkentést a parti tengerekhez, kizárólagos gazdasági övezeteikhez vagy adott esetben a szennyezés-ellenőrzési övezeteikhez tartozó tengeri területeken érték el;
 - (b) hatékony nyomkövetési és felügyeleti intézkedéseket fogadtak el és hajtottak végre e rugalmassági rendelkezés megfelelő alkalmazása érdekében;
 - (c) intézkedéseket hajtottak végre annak érdekében, hogy a nemzetközi tengeri közlekedés NO_x-, SO₂- és PM_{2,5}-kibocsátásainak mértéke csekélyebb legyen,

mint amekkora az NO_x-, SO₂- és PM_{2,5}-kibocsátásokra alkalmazandó uniós normák betartásából adódó kibocsátás lenne; és a tagállamok a szóban forgó intézkedéseknek köszönhető nagyobb mérvű kibocsátáscsökkentés megfelelő számítását igazolták;

- (d) a c) pont szerint kiszámított NO_x-, SO₂- és PM_{2,5}-kibocsátásoknak legfeljebb 20%-át vették figyelembe, mégpedig úgy, hogy az ellensúlyozás nem jár a II. mellékletben a 2020-ra vonatkozó nemzeti kibocsátáscsökkentési kötelezettségek teljesítésének elmaradásával.
- (2) A tagállamok közösen is teljesíthetik a metánra vonatkozó, II. melléklet szerinti kibocsátáscsökkentési kötelezettségeiket és köztes kibocsátási szinteket, feltéve, hogy:
 - (a) megfelelnek az uniós jog, többek között a 406/2009/EK európai parlamenti és tanácsi határozat keretében elfogadott valamennyi alkalmazandó követelménynek és módszertani előírásnak;
 - (b) hatékony előírásokat fogadtak el és hajtottak végre a közös végrehajtás megfelelő lebonyolításának biztosítására;
- (3) A tagállamok a IV. melléklettel összhangban kiigazíthatják éves nemzeti emissziókatasztereiket az SO₂, az NO_x, az NH₃, az NMVOC és a PM_{2,5} tekintetében, amennyiben nemzeti kibocsátáscsökkentési kötelezettségeik és a köztes kibocsátási szintek nem teljesítésének háttérében az emissziókataszter összeállításának tudományos ismeretek alapján aktualizált, javított módszere áll.
- (4) Az (1), (2) és (3) bekezdést alkalmazni kívánó tagállamok az adott jelentéstételi évet megelőző év szeptember 30-áig tájékoztatják erről a Bizottságot. A tájékoztatásnak ki kell térnie az érintett szennyezőanyagokra és ágazatokra, valamint, ha rendelkezésre áll ilyen adat, a nemzeti emissziókataszterre gyakorolt hatások mértékére.
- (5) A Bizottság az Európai Környezetvédelmi Ügynökség segítségével megvizsgálja és értékeli, hogy a rugalmassági rendelkezések alkalmazása egy adott évre vonatkozóan megfelel-e a releváns előírásoknak és feltételeknek.

Amennyiben a Bizottság a 7. cikk (4), (5) és (6) bekezdésében említett vonatkozó jelentés kézhezvételétől számított kilenc hónapon belül nem emel kifogást, az érintett tagállam a kérdéses évre nézve elfogadottnak és érvényesnek tekinti az adott rugalmassági rendelkezés alkalmazását. Amennyiben a Bizottság úgy ítéli, hogy a rugalmassági rendelkezés alkalmazása nem felel meg az alkalmazandó előírásoknak és feltételeknek, határozatot fogad el, és tájékoztatja a tagállamot a rugalmassági rendelkezés alkalmazásának elutasításáról.

- (6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el az (1), (2) és (3) bekezdésben említett rugalmassági rendelkezések alkalmazása szabályainak meghatározására a 14. cikk szerinti vizsgálóbizottsági eljárással összhangban.

6. cikk

Nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programok

- (1) A III. melléklet 2. részével összhangban a tagállamok nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programot dolgoznak ki és fogadnak el annak érdekében, hogy a 4. cikknek megfelelően korlátozzák emberi eredetű éves kibocsátásaikat.
- (2) Az (1) bekezdés szerinti program kidolgozásakor, elfogadásakor és végrehajtásakor a tagállamok:
 - (a) értékeli – adott esetben a levegőszennyező anyagok megfigyelésére és értékelésére vonatkozó európai program (EMEP) adatainak és módszertanának felhasználásával –, hogy nemzeti kibocsátási forrásaik vélhetően milyen mértékben hatnak ki a levegő minőségére saját területeiken és a szomszédos tagállamokban;
 - (b) figyelembe veszik a szennyező kibocsátások csökkentésének szükségszerűségét annak érdekében, hogy megvalósuljanak a saját területeiket és adott esetben a szomszédos tagállamokat érintő levegőminőségi célkitűzések;
 - (c) a PM_{2,5} tekintetében vállalt nemzeti kibocsátáscsökkentési kötelezettségeik teljesítése során prioritásként kezelik a feketekorom-kibocsátás csökkentésére irányuló intézkedéseket;
 - (d) biztosítják a koherenciát az olyan egyéb releváns tervekkel és programokkal, amelyek nemzeti vagy uniós szabályozás keretében meghatározott követelményeken alapulnak.

Nemzeti kibocsátáscsökkentési kötelezettségeik teljesítése érdekében a tagállamok a szükséges mértékben alkalmazzák a III. melléklet 1. része szerinti kibocsátáscsökkentési intézkedéseket vagy más, ezekkel egyenértékű környezeti hatással járó intézkedéseket.

- (3) A nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programokat kétévente aktualizálni kell.
- (4) A (3) bekezdés sérelme nélkül a nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programokban foglalt kibocsátáscsökkentési politikákat és intézkedéseket 12 hónapon belül aktualizálni kell az alábbi esetekben:
 - (a) amennyiben a 4. cikk szerinti kötelezettségek nem teljesülnek, vagy fennáll ennek kockázata;
 - (b) amennyiben a tagállamok úgy döntenek, hogy alkalmazzák az 5. cikk szerinti rugalmassági rendelkezéseket.
- (5) A vonatkozó uniós szabályozással összhangban a tagállamoknak konzultálniuk kell tervezett nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programjaikról és azok véglegesítés előtti minden lényeges módosításáról egyfelől a nyilvánossággal, másfelől azon különféle szintű illetékes hatóságokkal, amelyek a levegőszennyezés, a levegőminőség és az ellenőrzések területén vállalt egyedi környezetvédelmi

feladataik miatt érintettek lehetnek a nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programok végrehajtásában. Szükség esetén határokon átnyúló egyeztetéseket kell tartani, összhangban a vonatkozó uniós szabályozással.

- (6) A Bizottság elősegíti a programok kidolgozását és végrehajtását, adott esetben a bevált gyakorlati megoldások cseréjével.
- (7) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 13. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a III. melléklet 1. részének a műszaki fejlődéshez való hozzáigazítása érdekében.
- (8) A Bizottság iránymutatást adhat a nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programok kidolgozásához és végrehajtásához.
- (9) A Bizottság ezenkívül végrehajtási jogi aktusokkal meghatározhatja a tagállami nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programok formátumát és a szükséges információk körét. Ezeket a végrehajtási aktusokat a 14. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

7. cikk

Emissziókataszterek és előrejelzések

- (1) A tagállamok az I. melléklet A. táblázatában meghatározott szennyezőanyagok tekintetében nemzeti emissziókatasztereket készítenek, és évente aktualizálják azokat az említett mellékletben meghatározott előírásokkal összhangban.

A tagállamok az I. melléklet B. táblázatában meghatározott szennyezőanyagok tekintetében nemzeti emissziókatasztereket készítenek, és évente aktualizálják azokat az említett mellékletben meghatározott előírásokkal összhangban.

- (2) A tagállamok az I. melléklet C. táblázatában meghatározott szennyezőanyagok tekintetében térbeli bontásban megadott adatokat tartalmazó emissziókatasztereket, nagy pontszerű forrásokra vonatkozó nyilvántartásokat és szennyezőanyag-kibocsátási előrejelzéseket készítenek, és azokat két évente aktualizálják az említett mellékletben meghatározott előírásokkal összhangban.

- (3) Az (1) és (2) bekezdés szerinti emissziókatasztereket és -előrejelzéseket tájékoztató jellegű kataszterjelentésnek kell kísérnie az I. melléklet D. táblázata szerinti előírásokkal összhangban.

- (4) Az 5. cikk (1) bekezdése szerinti rugalmassági rendelkezéseket alkalmazó tagállamok adott évre vonatkozó tájékoztató jellegű kataszterjelentésének tartalmaznia kell az alábbi információkat is:

- (a) az NO_x, az SO₂ és a PM_{2,5} tekintetében azon kibocsátásmennyiséget, amely a kibocsátás-ellenőrzési terület megléte nélkül keletkezne;
- (b) a kibocsátás-ellenőrzési terület tagállamhoz tartozó részén az 5. cikk (1) bekezdésének c) pontjával összhangban elért kibocsátáscsökkentési szint;
- (c) a rugalmassági rendelkezések alkalmazásának mértéke;

- (d) bármely kiegészítő adat, amely a tagállamok véleménye szerint elősegíti, hogy a Bizottság az Európai Környezetvédelmi Ügynökség segítségével teljes körűen értékelhesse a rugalmassági rendelkezések alkalmazásának feltételeit.
- (5) Az 5. cikk (2) bekezdése szerinti rugalmassági rendelkezés alkalmazását választó tagállamok külön jelentést küldenek a Bizottságnak, hogy az megvizsgálhassa és értékelhesse az adott rendelkezéssel kapcsolatos követelmények teljesülését.
- (6) Az 5. cikk (3) bekezdése szerinti rugalmassági rendelkezés alkalmazását választó tagállamok az adott évre vonatkozó tájékoztató kataszterjelentésbe belefoglalják a IV. melléklet 4. része szerinti információkat annak érdekében, hogy a Bizottság megvizsgálhassa és értékelhesse az adott rendelkezéssel kapcsolatos követelmények teljesülését.
- (7) A tagállamok a IV. mellékletnek megfelelő módon készítik el emissziókatasztereiket, továbbá kiigazított emissziókatasztereiket, kibocsátási előrejelzéseiket és tájékoztató kataszterjelentésüket.
- (8) A Bizottság az Európai Környezetvédelmi Ügynökség segítségével az (1), (2) és (3) bekezdésben említett információk alapján évente elkészíti az I. melléklet szerinti valamennyi szennyezőanyagra vonatkozó uniós szintű emissziókatasztereket, kibocsátási előrejelzéseket és tájékoztató kataszterjelentést, és aktualizálja azokat.
- (9) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 13. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy az I. mellékletet a jelentéstételi határidők tekintetében, a IV. mellékletet pedig a műszaki és tudományos fejlődés figyelembevételével kiigazítsa.

8. cikk

A levegőszennyezés hatásainak nyomon követése

- (1) A tagállamok, amennyiben ez megvalósítható, biztosítják a levegőszennyezés ökoszisztémákra gyakorolt káros hatásainak nyomon követését az V. mellékletben meghatározott előírásokkal összhangban.
- (2) A tagállamok szükség szerint összehangolják a levegőszennyezés hatásainak nyomon követését más, az uniós szabályozás keretében – többek között a 2008/50/EK irányelvben és a 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben³⁰ – meghatározott nyomonkövetési programokkal.
- (3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 13. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az V. mellékletnek a műszaki fejlődéshez való hozzáigazítása érdekében.

³⁰

Az Európai Parlament és a Tanács 2000. október 23-i 2000/60/EK irányelve a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (HL L 327., 2000.12.22., 1. o.).

9. cikk

A tagállamok jelentései

- (1) A tagállamok [a 17. cikkben említett időponttól számított három hónapon belül (az időpontot a Kiadóhivatal illeszti be)] megküldik a Bizottságnak nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programjukat, és a továbbiakban azt kétévente aktualizálják.

Amennyiben egy nemzeti levegőszennyezés-csökkentési program a 6. cikk (4) bekezdésének megfelelően aktualizálásra kerül, az érintett tagállam erről két hónapon belül értesíti a Bizottságot.

- (2) 2017-től kezdve a tagállamoknak az I. mellékletben meghatározott jelentéstételi határidők betartásával tájékoztatniuk kell a Bizottságot és az Európai Környezetvédelmi Ügynökséget a 7. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében és adott esetben a 7. cikk (4), (5) és (6) bekezdésében említett nemzeti emissziókatasztereikről, kibocsátási előrejelzéseikről, térbeli bontásban megadott adatokat tartalmazó emissziókatasztereikről, nagy pontszerű forrásokra vonatkozó nyilvántartásaikról és jelentéseikről.

Ennek a tájékoztatásnak összhangban kell lennie az LRTAP Egyezmény titkárságának küldött jelentéssel.

- (3) A tagállamok a CH₄ nemzeti kibocsátásai és azok előrejelzései tekintetében az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek³¹ megfelelően tesznek jelentést.

- (4) A Bizottság az Európai Környezetvédelmi Ügynökség és a tagállamok segítségével rendszeresen felülvizsgálja a nemzeti emissziókataszterek adatait. A felülvizsgálat a következőket foglalja magában:

- (a) a bejelentett adatok átláthatóságának, pontosságának, koherenciájának, összehasonlíthatóságának és teljeskörűségének ellenőrzése;
- (b) ellenőrzések azon esetek kiszűrésére, amikor a kataszter adatai nem a nemzetközi jog – mindenekelőtt az LRTAP Egyezmény – követelményeivel összhangban készültek;
- (c) adott esetben a szükséges technikai korrekciók kiszámítása a tagállamokkal való egyeztetés keretében.

- (5) A tagállamok a 8. cikknek megfelelően jelentést tesznek a Bizottságnak és az Európai Környezetvédelmi Ügynökségnek az alábbi információkról:

- (a) [A 17. cikkben említett időpontig – az időpontot a Kiadóhivatal illeszti be] és ezt követően négyévente a megfigyelési helyszínekről és a vonatkozó megfigyelt mutatókról, valamint

³¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. május 21-i 525/2013/EU rendelete az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának nyomon követésére és bejelentésére, valamint az éghajlatváltozással kapcsolatos egyéb információk nemzeti és uniós szintű bejelentésére szolgáló rendszerről, valamint a 280/2004/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 165., 2013.6.18., 13. o.).

- (b) [A 17. cikkben említett időpontot követő egy éven belül – az időpontot a Kiadóhivatal illeszti be] és ezt követően négyévente a kötelező mutatók mért értékeiről.

10. cikk

A Bizottság jelentése

- (1) A Bizottság legalább ötévente jelentést küld az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv végrehajtásának előrehaladásáról, valamint saját hozzájárulásáról ezen irányelv céljainak megvalósulásához.

A Bizottság mindenképpen jelentést tesz a 2025-ös évről a fentiek szerint, és jelentésében tájékoztatást nyújt a 4. cikk (2) bekezdésében említett köztes kibocsátási szintek eléréséről, illetve megindokolja, ha azokat nem sikerült elérni. Megvizsgálja további intézkedések szükségességét, figyelembe véve azok végrehajtásának ágazati hatásait is.

- (2) Az (1) bekezdés szerinti jelentések magukban foglalhatnak egy értékelést ezen irányelv környezeti és társadalmi-gazdasági hatásairól.

11. cikk

Az információkhoz való hozzáférés

- (1) A tagállamok a 2003/4/EK irányelvvel összhangban egy nyilvánosan elérhető internetes oldalon való közzététel révén biztosítják a következő információk aktív és módszeres terjesztését a nyilvánosság körében:

- (a) a nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programok és azok minden aktualizálása,
- (b) a nemzeti emissziókataszterek, ideértve, ha készül ilyen, a kiigazított nemzeti emissziókatasztert, a nemzeti kibocsátás-előrejelzések, tájékoztató kataszterjelentések és kiegészítő jelentések, valamint a Bizottságnak megküldött, 9. cikk szerinti információk.

- (2) A Bizottság az 1367/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel³² összhangban az uniós szintű emissziókatasztereknek, előrejelzéseknek és tájékoztató kataszterjelentéseknek egy nyilvánosan elérhető internetes oldalon való közzététele révén biztosítja az információk tevékeny és módszeres terjesztését a nyilvánosság körében.

³²

Az Európai Parlament és a Tanács 2006. szeptember 6-i 1367/2006/EK rendelete a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezmény rendelkezéseinek a közösségi intézményekre és szervekre való alkalmazásáról (HL L 264., 2006.9.25., 13. o.).

12. cikk

Együttműködés harmadik országokkal és koordináció a nemzetközi szervezetek keretében

Az Unió és – adott esetben – a tagállamok a kibocsátáscsökkentés feltételeinek jobbítása érdekében információcserét is magában foglaló két- és többoldalú együttműködést folytatnak a műszaki-tudományos kutatás és fejlesztés területén harmadik országokkal és olyan érintett nemzetközi szervezetekkel, mint az ENSZ Környezetvédelmi Programja (UNEP), az ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága (ENSZ-EGB), a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) és a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (ICAO).

13. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit ez a cikk határozza meg.
- (2) A 6. cikk (7) bekezdésében, a 7. cikk (9) bekezdésében és a 8. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazást a Bizottság ezen irányelv hatálybalépésének időpontjától kezdve határozatlan időre kapja.
- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács a 6. cikk (7) bekezdésében, a 7. cikk (9) bekezdésében, valamint a 8. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazást bármikor visszavonhatja. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (4) A Bizottság közvetlenül a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
- (5) A 6. cikk (7) bekezdésnek, a 7. cikk (9) bekezdésének és a 8. cikk (3) bekezdésének megfelelően elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emel kifogást a jogi aktusról szóló értesítéstől számított két hónapon belül, illetve akkor, ha a határidő lejártát megelőzően az Európai Parlament és a Tanács egyaránt arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem kíván kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbítható.

14. cikk

Bizottsági eljárás

- (1) A Bizottságot a 2008/50/EK irányelv 29. cikkével létrehozott, a környezeti levegő minőségével foglalkozó bizottság segíti. Az említett bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

15. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti előírások megszegése esetén kirovando szankciókra vonatkozó szabályokat, és minden szükséges intézkedést meghoznak e szabályok alkalmazásának biztosítására. Az előírt szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

16. cikk

A 2003/35/EK irányelv módosítása

A 2003/35/EK irányelv I. melléklete a következő g) ponttal egészül ki:

„g) Egyes légköri szennyezőanyagok nemzeti kibocsátásainak csökkentéséről és a 2003/35/EK irányelv módosításáról szóló XXXX/XX/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv* 6. cikkének (1) bekezdése.

* HL L XX., XXXX.XX.XX., X. o.”

17. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

- (1) A tagállamok legkésőbb [ezen irányelv hatálybalépésétől számított tizennyolc hónapon belül – az időpontot a Kiadóhivatal illeszti be] hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek.

E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

18. cikk

Hatályon kívül helyezés és átmeneti rendelkezések

- (1) A 2001/81/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [az ezen irányelv 17. cikkében megadott időpontban – az időpontot a Kiadóhivatal illeszti be] hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett irányelv egyes rendelkezései azonban az alábbiak szerint továbbra is alkalmazandók:

- (a) az 1. cikk és az I. melléklet 2019. december 31-ig;

- (b) a 7. cikk (1) és (2) bekezdése és a 8. cikk (1) bekezdése [az ezen irányelv 17. cikkében megadott időpontig – az időpontot a Kiadóhivatal illeszti be].

A hatályon kívül helyezett irányelvre való hivatkozásokat erre az irányelvre való hivatkozásoknak kell tekinteni, és a VI. mellékletben foglalt megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

- (2) A 2001/81/EK irányelv 4. cikke és I. melléklete szerinti határértékek tekintetében a tagállamok 2019. december 31-ig alkalmazhatják ezen irányelv 5. cikkének (3) bekezdését.

19. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

20. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök